

Tirsdag, den 7. juni 2005

RÅDETS TEKST

ÆNDRINGER

6. Enhver person kan indsende en anmodning til myndigheden om beskyttelse af sine rettigheder og friheder i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Den berørte person informeres om den videre behandling af hans eller hendes anmodning.

7. Kommissionen giver myndigheden meddelelse om sin opfølgning af myndighedens udtalelser og henstillinger. Den udfærdiger i den forbindelse en rapport, der ligeledes fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet. Rapporten offentliggøres.

8. Myndigheden udarbejder en årlig situationsrapport om beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger under den tredje søjle og fremsender den til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Rapporten offentliggøres.

Ændring 31

Artikel 4 g (ny)

Artikel 4g

Rapporter fra Europol og Eurojust

Europol og Eurojust forelægger Europa-Parlamentet og Rådet årlige rapporter.

P6_TA(2005)0218

Beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig

Europa-Parlamentets beslutning om forslag til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig (2004/2198(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine beslutninger om tidligere årsberetninger fra Kommissionen og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF),
- der henviser til Kommissionens rapport om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser og bekæmpelse af svig (KOM(2004)0573), inklusive bilagene (SEK(2004)1058 og SEK(2004)1059),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om beskyttelse af Fællesskabernes finansielle interesser, bekæmpelse af svig, aktivitetsplan 2004-2005 (KOM(2004)0544),
- der henviser til beretningen fra OLAF om virksomheden i det år, der afsluttedes i juni 2004 ⁽¹⁾
- der henviser til OLAF-overvågningsudvalgets aktivitetsrapport ⁽²⁾ for perioden juni 2003-juli 2004,

⁽¹⁾ http://europa.eu.int/comm/anti_fraud/reports/olaf/2003-2004/en2.pdf

⁽²⁾ Dokumentet blev fremsendt elektronisk til udvalgssekretariatet i januar 2005 og findes på fransk på OLAF's hjemmeside.

Tirsdag, den 7. juni 2005

- der henviser til Revisionsrettens beretning for regnskabsåret 2003 ⁽¹⁾,
- der henviser til EF-traktatens artikel 276, stk. 3, og artikel 280, stk. 5,
- der henviser til forretningsordenens artikel 45,
- der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget og udtalelser fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter og Regionaludviklingsudvalget (A6-0151/2005),

Omfanget af de rapporterede uregelmæssigheder og tilfælde af svig

1. konstaterer, at der i 2003 fra medlemsstaterne blev rapporteret uregelmæssigheder og tilfælde af svig inden for områderne egne indtægter, landbrugsudgifter og strukturpolitiske initiativer i et omfang af i alt godt 922 mio. EUR; henviser til, at de tal, som medlemsstaterne har meddelt Bruxelles, kan opdeles således:

- egne midler: 269,9 mio. EUR (2002: 341,9 mio. EUR),
- EUGFL-Garantisektionen: 169,7 mio. EUR (2002: 198,1 mio. EUR),
- strukturpolitiske initiativer: 482,2 mio. EUR (2002: 614,1 mio. EUR);

2. konstaterer, at det rapporterede samlede tab i 2002 i alt var på 1,15 mia. EUR og dermed var højere end i 2003; minder om, at betydningen af sådanne udsving i beløbet fra det ene år til det næste ikke må overvurderes, og at de kan være påvirket af mange forskellige faktorer;

3. fremhæver dog, at tabene i beretningen for EUGFL set over en længere periode er markant faldende, mens der inden for strukturfondene kan konstateres en kraftig stigning; bemærker således, at det rapporterede tab på EUGFL-området i 2000 stadig var på 474,6 mio. EUR, mens det inden for strukturfondene i 2000 kun udgjorde 114,3 mio. EUR; henviser til, at de to områders relative betydning i statistikken over tilfælde af svig nu næsten er omvendt;

4. opfordrer medlemsstaterne til at tage de nødvendige skridt til at forbedre kontrol- og styringssystemerne for strukturfondene og sikre, at risikoen for svig reduceres betragteligt, samt at bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1681/94 ⁽²⁾ finder fuld anvendelse, især hvad angår proceduren for rettidig, tydelig og fuldstændig indberetning;

5. konstaterer, at OLAF i beretningsperioden har registreret 637 nye sager, og at de økonomiske konsekvenser af alle sager, som den 30. juni 2004 endnu blev undersøgt, blev skønnet til 1,37 mia. EUR;

6. konstaterer desuden, at det samlede beløb for alle sager, hvor OLAF ved afslutningen af sin beretningsperiode (juli 2003-juni 2004) havde indledt opfølgingsaktiviteter, beløb sig til 1,76 mia. EUR ⁽³⁾;

7. konstaterer, at der ved afslutningen af OLAF-beretningsperioden pågik 55 efterforskninger i de nye medlems- og tiltrædelseslande; disse efterforskninger gjaldt især sektorerne bistand til tredjelande, cigaretter og landbrug; understreger i denne forbindelse nytten af koordinationstjenesten til bekæmpelse af svig;

8. beklager, at det hidtil ikke har været muligt at foretage en korrekt sammenligning af de rapporter, som Kommissionen og OLAF har fremlagt, og glæder sig over, at man nu agter at harmonisere beretningsperioderne;

⁽¹⁾ EUT C 293 af 30.11.2004, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 1681/94 af 11. juli 1994 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af strukturpolitikkerne, samt om oprettelse af et informationssystem på dette område (EFT L 178 af 12.7.1994, s. 43).

⁽³⁾ Det økonomiske tab i forbindelse med alle de sager, som OLAF og den tidligere organisation har undersøgt, skønnes til 5,34 mia. EUR (se SEK(2004)1370, bilag II).

Tirsdag, den 7. juni 2005

Inddrivelse af for meget store eller uretmæssigt udbetalte beløb

9. minder om, at der inden for områderne egne indtægter, landbrugsudgifter og strukturpolitiske initiativer i alt skal inddrives 3 mia. EUR fra 2003 og tidligere år ⁽¹⁾;
10. går ind for en forenkling af definitionerne på typer af svig og metoder til opdagelse heraf; anmoder på denne baggrund Kommissionen om at give tilladelse til en opdeling af arbejdet i landbrugssektoren, så OLAF fremover bliver ansvarligt for undersøgelserne, mens Generaldirektoratet for Landbrug skal være ansvarligt for inddrivelse;
11. minder også om Revisionsrettens særberetning nr. 3/2004 om inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb under den fælles landbrugspolitik ⁽²⁾; henviser til, at der ifølge denne fra 1971 til september 2004 i alt er rapporteret uregelmæssigheder på 3,1 mia. EUR i denne sektor; 626 mio. EUR (20,2 %) er inddrevet fra modtagerne af midlerne, 156 mio. EUR (5 %) måtte afholdes af EUGFL og 144 mio. EUR (4,6 %) af medlemsstaterne; påpeger, at der således endnu skal inddrives 2,2 mia. EUR (70 %);
12. understreger medlemsstaternes primære ansvar for at sikre en hurtig og effektiv geninddrivelse af tabte budgetmidler; beklager, at medlemsstaterne hidtil kun i utilstrækkeligt omfang har opfyldt denne forpligtelse, og at de navnlig kun har indfriet deres rapporteringspligt over for Kommissionen på en mangelfuld måde;
13. glæder sig over arbejdet i taskforcen »inddrivelse« til behandling af de udestående fordringer inden for landbrugsområdet, som frem til marts 2005 skulle behandle godt 4 000 sager; er i denne forbindelse taknemmeligt for Revisionsrettens særberetning nr. 3/2004 om inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb under den fælles landbrugspolitik;
14. roser det fremskridt, som taskforcen »inddrivelse« har opnået; henviser til, at det således er konstateret, at af de 2,18 mia. EUR er 812 mio. EUR blokeret på grund af løbende retssager, og 247 mio. EUR betragtes af medlemslandene som uerholdelige (f.eks. på grund af konkurs); påpeger, at det heraf følger, at der på nuværende tidspunkt skulle inddrives 1,12 mia. EUR;
15. glæder sig over, at beløbet til inddrivelse efter den konkrete undersøgelse af enkeltsager kunne reduceres yderligere fra 1,12 mia. EUR til 765 mio. EUR (f.eks. ved at undgå dobbelte registreringer);
16. konstaterer, at af de nævnte 765 mio. EUR bør 115 millioner i henhold til taskforcens analyse påbyrdes EUGFL og 650 millioner medlemsstaterne; henviser til, at medlemsstaterne er allerede underrettet herom ved brev;
17. kritiserer, at det ofte er de lande, hvis rapporterede uregelmæssigheder opviser det største økonomiske tab (2003: Spanien 112 367 457 EUR, Italien 16 896 556 EUR og Frankrig 12 221 826 EUR), der også kan fremvise den laveste inddrivelsesrate (2003: Spanien 4,9 %, Italien 13,9 % og Frankrig 15,6 %); henviser til, at Spanien for eksportrestitutionernes vedkommende står for knap 50 % af tabet (2003: 8 694 350 EUR ud af i alt 17 514 557 euro), men kun har inddrevet 9,3 %;
18. håber, at den taskforce, der blev anvendt fra 2003 og skal undersøge de sager, som går længere tilbage end 1999, vil bidrage til, at en del af de udestående beløb kan inddrives;
19. minder på ny om domspraksis fra EF-Domstolen ⁽³⁾, som allerede i sin dom af 11. oktober 1990 (retssag C 34/89, Republikken Italien/Kommissionen) ⁽⁴⁾ har indskærpet medlemsstaterne at overholde deres pligt til at udvise omhu;

⁽¹⁾ Af OLAF's case management system fremgår det, at der i 1999-2004 blev inddrevet 100 mio. EUR. Det svarer til 1,87 % af det økonomiske tab for samme periode, som skønnes til 5,34 mia. EUR.

⁽²⁾ EUT C 269 af 4.11.2004, s. 1.

⁽³⁾ Se punkt 22 i beslutning af 30. marts 2004 om beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser og bekæmpelse af svig, årsberetning 2002 (EUT C 103 E af 29.4.2004, s. 435).

⁽⁴⁾ Samling 1990, I-3603.

Tirsdag, den 7. juni 2005

20. mener, at manglende inddrivelse af uregelmæssige udbetalinger inden for fire år (ved forvaltningsmæssige foranstaltninger) respektive inden for otte år (ad rettens vej) er en grov misligholdelse af pligten til at udvise omhu; henviser til, at det pågældende land i så fald skulle være forpligtet til selv at betale det skyldige beløb; påpeger, at medlemsstaterne på denne måde kunne opmuntres til at påtage sig et ansvar på et tidligt tidspunkt og proaktivt afhjælpe fejl; henviser til, at en sådan fremgangsmåde også ville lette arbejdet for Kommissionen, som står til ansvar over for Parlamentet; glæder sig derfor over forslag fra Kommissionen, som går i denne retning ⁽¹⁾;
21. glæder sig desuden over Kommissionens planer om at forbedre systemet med sorte lister, og opfordrer Kommissionen til at gennemgå alle muligheder for at ændre dette instrument til et effektivt middel til bekæmpelse af svig og i givet fald udvide det til at omfatte andre sektorer end blot landbrugsområdet; gør opmærksom på, at Tyskland, Frankrig, Østrig, Nederlandene, Spanien og Det Forenede Kongerige allerede benytter denne mulighed;
22. gentager sin anmodning til Kommissionen om at aflægge rapport om manglerne i systemet med den »sorte liste« (Rådets forordning (EF) nr. 1469/95 af 22. juni 1995 om foranstaltninger, der skal træffes over for visse erhvervsdrivende, der drager fordel af transaktioner finansieret af EUGFL, Garantisektionen ⁽²⁾);
23. finder det ønskeligt, at det på grundlag af denne rapport overvejes, hvorvidt der bør gennemføres drastiske ændringer af systemet, eller om det bør erstattes med et mere effektivt system;
24. er bekymret over, at en række medlemsstater, særlig Tyskland, Frankrig og Spanien, ikke efterkommer deres rapporteringspligt inden for de foreskrevne frister; henviser til, at 90 % af sagerne kun videresendes til Kommissionen inden for to år, hvilket forringer udsigten til at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb;
25. henviser til, at det af den seneste aktivitetsrapport fra OLAF fremgår, at efterforskerne skønner det samlede volumen for alle de sager, som OLAF har behandlet i de seneste fem år, til 5,34 mia. EUR; konstaterer, at det heraf hidtil kun har været muligt at inddrive godt 100 mio. EUR; påpeger, at dette kun svarer til 1,87 % af det skønnede tabsbeløb; forventer fra OLAF en analyse af årsagerne til denne lave inddrivelseskvote for de af kontoret behandlede sager;

Svig med forfalsket smør

26. minder om, at det økonomiske tab, der blev påført Fællesskabet som følge af den såkaldte Italburro-sag (forfalsket smør), der blev opdaget i 1999, sættes til over 100 mio. EUR, og er bekymret over, at indtil nu er kun knap 10 % af tabet, der af medlemsstaterne (Belgien, Tyskland og Frankrig) anslås til at andrage 100 mio. EUR, blevet inddrevet; mener, at dette eventuelt udgør en grov overtrædelse af medlemsstaternes pligt til at udvise omhu;
27. udtrykker kritik af det forhold, at der hidtil ikke er tilvejebragt klarhed om de eventuelle sundhedsrisici, der er opstået som følge af forfalskningen af smør; minder endvidere om, at forfalskningerne nærmest blev opdaget tilfældigt i forbindelse med efterforskning af mafiamord, men at der åbenbart ikke findes nogen rutinemæssig kontrol for at forhindre sådanne manipulationer; forventer, at Kommissionen stiller forslag om, hvordan sundhedsrisici som følge af forfalskning af fødevarer kan imødegås effektivt;
28. opfordrer derfor Kommissionen til senest den 31. oktober 2005 at fremlægge en rapport, som ikke bare giver et overblik over status i inddrivelses- og straffesagen og om eventuelle sundhedsrisici, der er opstået som følge af det forfalskede smør, men som også rummer forslag til begrænsning af disse sundhedsrisici; minder om, at medlemsstaterne ved afsløringen af affæren i 2000 over for Kommissionen vægrede sig ved at lægge denne viden åbent frem;
29. er forbavset over, at de offentlige organer i Tyskland kun har fremsat et tilbagebetalingskrav på 141 737 EUR over for de pågældende virksomheder, som i mellemtiden har rejst indsigelse mod dette krav, og at anklagemyndigheden i Belgien og Frankrig efter fem år ikke engang har indledt en straffesag;

⁽¹⁾ KOM(2004)0489.

⁽²⁾ EFT L 145 af 29.6.1995, s. 1.

Tirsdag, den 7. juni 2005

Bekæmpelse af cigaretsmugleri

30. henviser til, at der i 2003 efter medlemsstaternes skøn blev opkrævet ca. 200 mio. EUR mindre i egne indtægter som følge af cigaretsmugleri, og at det samlede tab kan være langt større;
31. udtrykker i denne forbindelse sin glæde over aftalen om bekæmpelse af cigaretsmugleri mellem Kommissionen (sammen med Belgien, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal og Finland) og Philip Morris International (PMI); påskønner i denne forbindelse over Kommissionens positive samarbejde med OLAF og hilser den afgørende operationelle støtte velkommen, som er udført af OLAF's taskforce for bekæmpelse af cigaretsmugling; gør opmærksom på, at aftalen indeholder foranstaltninger til forebyggelse af cigaretsmugling på længere sigt og er et forsøg på at finde en løsning på tvisten mellem Fællesskabet og virksomheden; gør desuden opmærksom på, at PMI over en tolvårig periode vil betale et beløb på omkring 1,25 mia. USD til Fællesskabet og medlemsstaterne; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at anvende disse indbetalinger til finansiering af foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af cigaretsmugling samt eftergørelse; opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag om anvendelsen af en betydelig del af disse indtægter og om nødvendigt at forelægge et foreløbigt ændringsbudget og forslag til et retsgrundlag;
32. hilser det velkomment, at Irland, Malta og Østrig har tilsluttet sig aftalen; anmoder alle de øvrige medlemsstater om at tiltræde aftalen; opfordrer Kommissionen til også at arbejde for sådanne aftaler med andre cigaretproducenter; henviser til, at medlemsstaterne bør tage afstand fra selv at forhandle aftaler med cigaretproducenter, da Kommissionen står i en væsentligt bedre forhandlingsposition;
33. advarer mod, at stigende afgifter på cigaretter på den ene side fører til en ændring af forbrugsmønstret (f.eks. skift til billige produkter), og at høje tobaksafgifter på den anden side er et yderligere incitament til kriminelle handlinger (f.eks. smugleri eller forfalskning af cigaretter);
34. konstaterer, at den ulovlige småhandel (især med forfalskede cigaretter) er voksende, og at bekæmpelse af den er meget vanskelig;
35. henviser til, at de smuglerveje, som benyttes af cigaretsmuglere, lige så godt kan benyttes af narkotikasmuglere og andre smuglere;
36. advarer mod, at prisforskellen på cigaretter mellem gamle og nye medlemsstater får smugleri til at fremstå som attraktivt, især da der ganske vist findes overgangsfrister i form af mængdemæssige begrænsninger for import af tobaksprodukter ved private rejser fra de nye til de gamle medlemsstater, mens personer og køretøjer kun kan kontrolleres ved stikprøver;
37. mener derfor, det er nødvendigt at forbedre den gensidige administrative bistand og informationsudvekslingen mellem de ansvarlige myndigheder i medlemsstaterne og også på verdensplan yderligere; påpeger desuden, at ledige stillinger i toldvæsenet bør besættes og toldkontorerne i øget omfang forsynes med mobile enheder, som medlemsstaterne kunne finansiere med midler fra PMI-aftalen;
38. tager med beklagelse til efterretning, at visse tjenestegrene i medlemsstaterne ikke videregiver deres oplysninger om forfalskede cigaretter og om smugleraktiviteter, der gennemføres via smuglercentre (f.eks. Sydøstasien), til OLAF; opfordrer medlemsstaterne til på grundlag af traktatens artikel 280 at undersøge, hvordan man gennem administrativt samarbejde kan stille sådanne oplysninger til rådighed for OLAF; anmoder Revisionsretten om snarest muligt at tage stilling til forslaget om en forbedring af det administrative samarbejde mellem OLAF og medlemsstaterne; anmoder i den forbindelse endvidere om, at det undersøges, om det ville være nyttigt at oprette selvstændige OLAF-afdelinger til overvågning af smuglercentre;

Tirsdag, den 7. juni 2005

39. henviser til, at de hidtidige erfaringer med JCO (Joint Customs Operations - fælles toldaktioner) har tydeliggjort fordelene ved et bedre samarbejde mellem medlemsstaternes tjenester; anbefaler at give dette samarbejde en varig karakter i form af permanente taskforce-grupper og i højere grad at inddrage Europol i kampen mod denne form for international organiseret kriminalitet;

40. opfordrer desuden Kommissionen til at overveje en udvidelse kommissoriet for det europæiske agentur for operativt samarbejde ved de ydre grænser til også at omfatte toldefterforskning;

Samarbejde med Schweiz

41. glæder sig over aftalen mellem på den ene side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater og på den anden side Det Schweiziske Forbund om bekæmpelse af svig ⁽¹⁾; lykønsker alle dem, herunder OLAF, der var med til at udarbejde aftalen; henviser til, at bestemmelserne i aftalen dækker mange af de aspekter, som er indeholdt i 2. protokol til konventionen om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser, særligt bestemmelserne om gensidig administrativ bistand, ransagning, beslaglæggelse og inddrivelse; udtrykker manglende forståelse for, at denne protokol, som stammer fra 1997, endnu ikke er blevet ratificeret af tre af de gamle medlemsstater - Italien, Luxembourg og Østrig;

42. opfordrer Den Tjekkiske Republik, Cypern, Letland, Ungarn, Malta, Polen og Slovenien til hurtigt at ratificere ovennævnte protokol, sådan som Estland (3. februar 2005), Litauen (28. maj 2004) og Slovakiet (30. september 2004) har gjort;

43. tilstræber i denne forbindelse en hurtig vedtagelse af Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig administrativ bistand med henblik på beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser mod svig og enhver anden ulovlig aktivitet ⁽²⁾;

Overdragelse af opgaver fra EU's offentlige tjenester til private firmaer

44. minder om, at der som konsekvens af diverse affærer, hvor private ordretagere for Kommissionen til dels med de ansvarlige tjenestemænds vidende og billigelse havde anvendt midler til andre formål end forudset og havde manipuleret med licitationsprocedurerne (ECHO-affæren, MED-affæren) allerede i slutningen af 1998 blev indføjet følgende bestemmelse i finansforordningen: »Kommissionen og de øvrige institutioner kan ikke på nogen måde eller med nogen adkomst til eksterne instanser eller organer uddelegere opgaver i forbindelse med gennemførelsen af budgettet, der henhører under europæisk offentlig tjeneste, særlig ikke hvad angår deres kompetence til at indgå offentlige aftaler« ⁽³⁾;

45. finder det ikke acceptabelt, at Kommissionen i november 1999 alligevel vedtog regler for tjenesteydelses-, leverings- og byggekontrakter i forbindelse med samarbejdet med tredjelande, som tillod anvendelse af såkaldte indkøbsagenturer, som organiserede licitationsprocedurer, underskrev kontrakter og foretog betalinger til de endelige modtagere;

46. forventer, at Kommissionen senest den 1. september 2005 fremlægger en liste over alle kontrakter, som er indgået med sådanne indkøbsagenturer siden 2000; påpeger, at denne liste også bør indeholde oplysninger om kontraktens varighed, proceduren for dens tildeling og størrelsen af de enkelte betalinger;

Prioriteter og perspektiver for OLAF's arbejde

47. minder om, at subsidiaritetsprincippet også gælder for OLAF, altså bestemmelsen om at koncentrere sig om de områder, hvor medlemsstaternes tjenestegrene ikke har nogen kompetence eller ikke på eget initiativ er tilstrækkeligt aktive;

⁽¹⁾ KOM(2004)0559.

⁽²⁾ KOM(2004)0509.

⁽³⁾ EFT L 320 af 28.11.1998, s. 1, se også EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1, artikel 54, stk. 1, og artikel 57, stk. 1.

Tirsdag, den 7. juni 2005

48. understreger på denne baggrund på trods af OLAF's aktioner på de øvrige operationelle områder som led i nærhedsprincippet på ny prioriteten for undersøgelser inden for organer og institutioner og i forbindelse med de udgifter, der forvaltes direkte af Kommissionen;

49. henviser til, at traktaten om en forfatning for Europa i artikel III-274 indeholder en bestemmelse om, at der for at bekæmpe lovovertrædelser, der skader Unionens finansielle interesser, kan oprettes en europæisk anklagemyndighed ud fra Eurojust;

50. understreger, at der skal tages højde for dette perspektiv i forbindelse med drøftelserne om OLAF's videreudvikling; forventer, at Kommissionen og Rådet senest den 31. december 2005 fremlægger konkrete forslag om OLAF's fremtidige rolle set i forhold til den europæiske anklagemyndighed;

OLAF-undersøgelser og beskyttelse af de grundlæggende frihedsrettigheder

51. minder om betragtning 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽¹⁾ (herefter benævnt OLAF-forordningen), som fastslår, at menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder skal overholdes fuldt ud i forbindelse med kontorets undersøgelser;

52. opfordrer Kommissionen og OLAF til fuldt ud at respektere pressefriheden som garanteret i medfør af medlemsstaternes lovgivning og artikel 10 i den europæiske menneskerettighedskonvention samt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols relevante retspraksis om beskyttelse af journalisters kilder;

53. noterer med bekymring, at Overvågningsudvalget vurderer, at de nuværende procedureregler for undersøgelser (»OLAF-håndbogen«), som OLAF selv har fastsat, måske ikke er tilstrækkelige til at sikre de personers rettigheder, som er berørt af undersøgelser, og at der derfor eventuelt er risiko for, at undersøgelsesresultatet ikke holder i retten; opfordrer derfor Kommissionen til i forbindelse med den forestående reform af OLAF at fremlægge relevante lovgivningsforslag, der afhjælper disse betænkeligheder og sikrer både retssikkerhed og retsbeskyttelse;

OLAF og Ombudsmanden

54. fremhæver EF-Domstolens betydning med hensyn til at håndhæve og fortolke fællesskabsretten, dens domstolsbeføjelser i medfør af traktatens artikel 255 og vigtigheden af Ombudsmandens arbejde, når det drejer sig om at konstatere og håndtere fejl eller forsømmelser i forbindelse med fællesskabsinstitutionernes eller fællesskabsorganernes arbejde;

55. noterer sig udtalelsen af 8. marts 2005 fra generaldirektøren for OLAF, ifølge hvilken OLAF i sag 2485/2004/GG ikke ser sig i stand til at efterkomme Ombudsmandens udkast til indstilling og indrømme, at det i sine fremsendte skrivelser til Ombudsmanden i relation til dennes undersøgelse af klage 1840/2002/GG har afgivet ukorrekte og vildledende oplysninger;

56. forventer af Kommissionen, at den i lyset af Ombudsmandens særlige rapport af 12. maj 2005 og det forhold, at Parlamentet endnu ikke har udtalt sig, foretager de nødvendige skridt for i givet fald at stille de ansvarlige til regnskab og genoprette OLAF's troværdighed;

Procedure for udnævnelse af OLAF's generaldirektør

57. glæder sig over Kommissionens beslutning om at besætte stillingen som generaldirektør for OLAF efter offentligt opslag i EU-Tidende, således at der kan finde en reel og troværdig udvælgelsesproces sted med henblik på at give generaldirektøren et gyldigt mandat og tilstrækkelig troværdighed;

(¹) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.

Tirsdag, den 7. juni 2005

58. tager Kommissionens beslutning (1691. møde) af 22. februar 2005 til efterretning, hvorefter den hidtidige generaldirektør for kontoret varetager de løbende forretninger, indtil der er truffet beslutning om besættelse af stillingen;
59. mener, at det ville have været bedre, hvis Kommissionen i samarbejde med Parlamentet og Rådet havde udpeget en midlertidig direktør, som ikke ville have været begrænset i sin handlefrihed; finder, at der til OLAF-forordningen må tilføjes bestemmelser om udnævnelse af en midlertidig direktør;
60. minder om, at det allerede i punkt 55 i sin beslutning af 4. december 2003 om Kommissionens rapport om vurdering af aktiviteterne i Det Europæiske Kontor til Bekæmpelse af Svig (OLAF) ⁽¹⁾ forlangte, at stillingen som generaldirektør for OLAF blev opslået offentligt i god tid, og at den nu indtrådte forsinkelse ene og alene må tilskrives Kommissionen, som forholdt sig passiv alt for længe, inden de nødvendige procedureskridt blev indledt;
61. betragter det nu som særligt vigtigt, at der ikke kommer flere unødvendige forsinkelser, og at beslutningen om besættelse af stillingen bliver truffet hurtigst muligt;
62. understreger, at Kommissionen i henhold til artikel 12 i OLAF-forordningen først kan udarbejde listen over kandidater med de nødvendige kvalifikationer, når OLAF-overvågningsudvalget har afgivet positiv udtalelse, og at Overvågningsudvalget således skal have mulighed for at undersøge og vurdere alle indkommende ansøgninger, inden Kommissionen på dette grundlag udarbejder listen over egnede kandidater;
63. understreger, at Kommissionen skal udnævne OLAF's generaldirektør i samarbejde med Parlamentet og Rådet, og at der altså skal opnås enighed; minder om, at denne bestemmelse blev indført, fordi OLAF-generaldirektørens vidtgående beføjelser (iværksættelse og afslutning af undersøgelser, formidling af informationer til de nationale retsmyndigheder) ikke kun omfatter Kommissionens medlemmer og ansatte, men også Parlamentet, Rådet og Fællesskabets øvrige institutioner og organer;
64. forventer, at de pågældende institutioner tillægger neutralitet, gennemsigtighed og retfærdighed lige stor betydning i forbindelse med valget af den nye generalsekretær for OLAF for at undgå, at der opstår de samme problemer som under den første udnævnelsesprocedure ⁽²⁾;

Revisionsrettens beretning og udtalelser

65. forventer, at særberetningen fra Revisionsretten, som har været annonceret gennem lang tid, vil være til rådighed i så god tid, at dens resultater kan inddrages ved høringen af kandidaterne til stillingen som generaldirektør;
66. beder Revisionsretten om at tage særlig højde for følgende spørgsmål i sin udtalelse om de foreliggende lovforslag i henhold til EF-traktatens artikel 280:
- hvordan kan OLAF's uafhængige undersøgelsesfunktion styrkes?
 - kan de relevante undersøgelsesbeføjelser for OLAF sammenfattes i en lovtekst?

Opfølgning på bemærkninger og krav fra tidligere år

67. opfordrer OLAF til at genoptage den dialog, som blev indledt i november 2004, om hvilke oplysninger Parlamentet i forbindelse med dette arbejde kan få adgang til for at finde en fremgangsmåde, som opfylder hensynet til Parlamentets kontrolbeføjelser, samtidig med at fortroligheden af OLAF's undersøgelser er sikret;

⁽¹⁾ EUT C 89 E af 14.4.2004, s. 153.

⁽²⁾ Understreger, at man må undgå en situation som i 1999, hvor der var blevet fremsat tvivl om proceduresens korrekthed, og hvor en kandidat trak sin ansøgning tilbage, efter at Kommissionens generalsekretær på forhånd havde ytret sig positivt om nogle af kandidaterne.

Tirsdag, den 7. juni 2005

68. konstaterer, at Eurostat-taskforcen behandlede 14 sager i OLAF's beretningsperiode: fire eksterne og ti interne undersøgelser, hvoraf ni endnu ikke var afsluttet i juni 2004; henviser til, at fem undersøgelsesresultater er videregivet til luxembourgske og franske retsmyndigheder; forventer af Kommissionen og OLAF en statusrapport senest den 1. oktober 2005;
69. konstaterer, at der i henhold til en domstolsafgørelse har eksisteret beskæftigelsesforhold i Kommissionens repræsentation i Wien, hvor gældende arbejdsretlige og socialretlige bestemmelser blev omgået; ønsker desuden oplyst, hvilket resultat OLAF's undersøgelse har resulteret i, og hvilke foranstaltninger Kommissionen har truffet; ønsker desuden oplyst, hvilke udgifter der allerede er opstået for Kommissionen som følge af, at den har tabt disse arbejdsretlige sager og har måttet betale bidrag til socialforsikringen med tilbagevirkende kraft; spørger desuden, hvilke yderligere udgifter der vil kunne opstå;
70. udtrykker sin tilfredshed med den udvikling, der har kunnet noteres i visse medlemsstater, som f.eks. indførelse af nye lovbestemmelser om pålæggelse af sanktioner i tilfælde af uregelmæssigheder;
71. tager til efterretning, at det sandsynlige misbrug af midler fra Leonardo da Vinci-programmet er blevet undersøgt ⁽¹⁾ og sagen overdraget til de rumænske retsmyndigheder;
72. tager til efterretning, at der i forbindelse med eksport af levende kvæg til Libanon ⁽²⁾ tidligere er forekommet misbrug i forbindelse med eksportrestitutioner, og at Tyskland, Frankrig og Østrig har udstedt afgørelser om inddrivelse;
73. beklager, at Kommissionen hidtil har forsømt at udarbejde en oversigt over, hvilke internationale rådgivningsfirmaer der har arbejdet for Kommissionen inden for områderne direkte og indirekte udgifter ⁽³⁾; forventer nu at få en oversigt senest den 1. juli 2005;
74. minder Kommissionen om, at den er blevet opfordret til at forelægge Parlamentet en meddelelse, hvor Kommissionen undersøger, hvordan de forskellige retsinstrumenter, der anvendes ved OLAF's undersøgelser, kan sættes ind i en fælles lovgivningsramme ⁽⁴⁾;
75. noterer med bekymring, at OLAF ifølge presseforlydender har konstateret, at der som følge af dårlig forvaltning internt i Kommissionen i forbindelse med renoveringen af Berlaymont-bygningen skal være opstået et tab på angiveligt op til 180 mio. EUR; anmoder OLAF om at undersøge de reelle forhold; forventer, at Kommissionen senest den 1. september 2005 oplyser, hvilke skridt den har indledt på grundlag af den pågældende OLAF-rapport;
76. er skuffet over Kommissionens negative reaktion på på punkt 123 i beslutningen af 21. april 2004 ⁽⁵⁾ om decharge til Kommissionen for regnskabsåret 2002, hvori det hedder, at »Kommissionen tolerer, at fejlagtigt eller bevidst ukorrekt deklarerede varer betragtes som varer uden for forsendelsesproceduren med den konsekvens, at garantien ikke længere gælder, at pairer skal returneres til EU-indgangslandet, og at bedrageribekæmpelsen vanskeliggøres«; opfordrer på ny Kommissionen til omgående at ændre denne praksis og at foreslå en tilsvarende ændring af toldkodeksen;
77. mener, at det er Budgetkontroludvalgets opgave at kontrollere Unionens udgifter, og at det bør have mulighed for at afgøre, hvorvidt udbetalingerne finder sted i overensstemmelse med de finansielle bestemmelser og de vedtagne politiske mål; henstiller derfor, at Præsidiets giver tilladelse til, at udvalget udsender mindre delegationer og undersøgelsesmission, også når disse i behørigt begrundede tilfælde er nødsaget til at rejse uden for Unionens område;

*
* *

78. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Domstolen, Revisionsretten, OLAF-overvågningsudvalget og OLAF.

⁽¹⁾ Se punkt 13 og 14 i Parlamentets ovennævnte beslutning af 30. marts 2004.

⁽²⁾ Se punkt 23 ff i Parlamentets ovennævnte beslutning af 30. marts 2004.

⁽³⁾ Se punkt 52 i Parlamentets ovennævnte beslutning af 30. marts 2004.

⁽⁴⁾ Se punkt 41 i Parlamentets ovennævnte beslutning af 30. marts 2004.

⁽⁵⁾ EUT L 330 af 4.11.2004, s. 82.